

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4816

гр. София, 04.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. ИВАНОВА

като разглежда докладваното от ИВЕТА В. ИВАНОВА Гражданско дело № 20221110117190 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е от .....“ АД против К. А. С. установителен иск с правно основание чл. 500, ал. 2 КЗ за признаване за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество сума в общ размер от **1 807,00 лева**, включваща сумата от 1 787 лева, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение за отстраняване на вредите по лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № ....., вследствие на пътно-транспортно произшествие, настъпило на 13.03.2017 г. в гр. София на кръстовището на бул. ".....“ по вина на К. С., като водач на лек автомобил „Нисан Екс-Трейл“, с рег. № ....., управлявал МПС без да притежава правоспособност за това, и сумата от 20 лева, представляваща стойност на ликвидационни разноски за определянето му, ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 29.09.2021 г. до изплащане на вземането, за които суми по ч. гр. дело № 56219/2021 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 51-ви състав е издадена Заповед № 14431/08.10.202 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК.

Ищецът .....“ АД твърди, че на 13.03.2017 г., около 19:30 часа, в гр. София, при движение по бул. „Тодор Александров“ с посоча от улица „Княгиня Мария Луиза“ към бул. „Христо Ботев“, на кръстовището с ул. „Княз Борис I“ било реализирано пътно-транспортно произшествие по вина на ответника К. А. С., като водач на лек автомобил „Нисан Екс-Трейл“ с рег. № ....., собственост на Лейт Халуми Махмуд. Посочва, че поради движение с несъобразена със състоянието на пътя скорост, ответникът се ударил в спрелия лек автомобил „Рено Клио Симбол“ с рег. № ....., собственост на „Раст“ ООД, в резултат от което на последния били причинени щети. За процесното ПТП бил съставен протокол № 1673866/13.03.2017 г. Твърди се, че към момента на настъпване на произшествието К. С. не е притежавал свидетелство за управление на МПС, което обстоятелство следва от удостоверение от 10.08.2018 г., издадено от СДВР съгласно което на ответника не е издавано такова, доколкото същият не е издържал изпит за придобиването му. ....“ АД твърди, че за лек автомобил „Нисан Екс-Трейл“ с рег. № ..... била

налице задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите – полица № BG/22/116002416636 при ищцовото дружество със срок на валидност от 13.09.2016 г. до 13.09.2017 г., а с това и към датата на настъпване на ПТП. По силата на сключен договор за имуществена застраховка „Каско“ на МПС при „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД по ликвидационна преписка по щета № 44012131706571, след извършена оценка на щетите по увредения лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № ....., било определено и изплатено застрахователно обезщетение в размер от 1 772 лева. Поддържа, че на основание чл. 411 КТ „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД предявило пред ищеца регресна претенция за възстановяване на изплатеното обезщетение, в резултат от което .....“ АД образувало щета № 0000-5106-17-5-04208 и заплатило в полза на дружеството сумата от 1 787 лева, включваща регресното вземане и 15 лева ликвидационни разноски по определянето му. Ищецът твърди, че предвид липсата от страна на ответника на свидетелство за управление на МПС в полза на .....“ АД е възникнало регресно вземане срещу него за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение в размер от 1 787 лева и ликвидационни разноски в размер от 20 лева или сума в общ размер от 1 807 лева, поради което претендира установяване дължимостта на същата, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното плащане. Посочва, че за вземанията по ч. гр. дело № 56219/2021 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 51-ви състав е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, като след дадени от съда указания по реда на чл. 415 ГПК дружеството е предявило настоящата претенция. С тези доводи обосновава правния си интерес от търсената защита, като отправя искане за уважаване на предявения иск и за присъждане на сторените по делото разноски.

В депозирания писмен отговор ответникът К. А. С., чрез назначения му по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител – адв. К. М., оспорва предявения иск по основание и размер. Поддържа, че по делото не са ангажирани доказателства, от които да се установи по безспорен начин, че ответникът никога не е придобивал свидетелство за управление на МПС. Посочва, че единствено в този случай отговорността на последния може да бъде ангажирана от ищцовото дружество. Намира, че в случаите, при които водачът, при настъпване на ПТП, е шофирал без СУМПС, защото го е забравил или загубил като документ, последният не дължи на застрахователя връщане на сумите, представляващи обезщетение за причинените вреди на пострадалия. Ето защо счита, че установяването на това обстоятелство е от съществено значение при решаване на настоящия правен спор.

Съдът намира, че на основание чл. 145, ал. 2 ГПК на ответната страна следва да бъдат дадени указания най-късно в откритото съдебно заседание да уточни дали оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП, настъпването на вредите по лек автомобил „Рено Клио Симбол“ с рег. № ..... и техния размер, съответно изплащането от страна на ищеца на процесното застрахователно обезщетение в полза на застрахователя по „Каско“ на пострадалото лице, предвид оспорването на иска по основание и размер и наведените възражения, касаещи основанието на исковата претенция, в противен случай, съдът ще приеме, че не оспорва посочените обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК, съдът разпределя между страните **доказателствената тежест** за подлежащите на доказване факти по предявения **установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 500, ал. 2 КЗ**, както следва:

В тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно и главно доказване: настъпването на застрахователно събитие, за което ищецът носи риска по силата на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния за ПТП водач, който към момента на управление и на реализиране на ПТП е не е притежавал правоспособност за това, удостоверена със свидетелство за управление на МПС (неправоспособен), причинени вследствие на деянието вреди, размерът на вредите, както и, че същото е виновно и противоправно; в изпълнение на задължението си ищецът да е заплатил застрахователно обезщетение на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ на пострадалия от ПТП.

Съобразно разпоредбата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД вината се предполага и на основание чл. 45, ал. 2 ЗЗД не подлежи на доказване.

При установяване на горепосочените обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже наличието на основание за изключване или намаляване на отговорността му в т. ч., че е притежавал правоспособност за управление на МПС (СУМПС), както и, че е погасил претендираното вземане в случай, че твърди това, за които обстоятелства последният не сочи доказателства.

С оглед неоспорването им от ответника с отговора на исковата молба и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК съдът отделя **като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване** обстоятелствата, че на посочените в исковата молба дата и място – на 13.03.2017 г. в гр. София на кръстовището на бул. "....." е настъпило ПТП с участието на лек автомобил „Нисан Екс-Трейл“, с рег. № ....., управляван от ответника К. С., чиято гражданска отговорност е била застрахована при ищеца, и лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № .....

По доказателствените искания:

Представените от ищеца писмени материали съдът намира за относими към правния спор, предмет на делото и необходими за правилното му разрешаване, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

С оглед разпределената между страните доказателствена тежест и конкретното оспорване, направено с отговора на исковата молба, следва да бъде уважено искането на ищеца за изискване от СДВР на материалите от административно-наказателната преписка, образувана във връзка с процесното ПТП от 13.03.2017 г.

Съдът намира, че следва да отложи за първо съдебно заседание произнасянето си по искането на ищеца за допускане изслушването на съдебно – автотехническа и съдебносчетоводна експертиза по задачите, формулирани в исковата молба, до изясняване на конкретното оспорване от ответната страна.

По делото следва да бъде приложено ч. гр. дело № 562192021 г. по описа на СРС, I-во ГО, 51-ви състав, в хода на което е издадена процесната заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, до приключване на настоящото с окончателен съдебен акт.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото съгласно мотивите на настоящото определение.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **13.03.2023 г.** от **11:15 часа**, за която дата и час страните да се призоват, на които да се връчи препис от настоящото определение, обективизиращо проекта за доклад по делото, а на ищеца – с препис от депозирания писмен отговор.

УКАЗВА на ответника – чрез особения си представител **най-късно в първото по делото открито съдебно заседание** да уточни дали оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП, настъпването на вредите по лек автомобил „Рено Клио Симбол“ с рег. № ..... и техния размер, съответно изплащането от страна на ищеца на процесното застрахователно обезщетение в полза на застрахователя по „Каско“ на пострадалото лице, предвид оспорването на иска по основание и размер и наведените възражения, касаещи основанието на исковата претенция, в противен случай, съдът ще приеме, че не оспорва посочените обстоятелства.

ПРИЛАГА по делото ч. гр. дело № 562192021 г. по описа на СРС, I-во ГО, 51-ви състав - до приключване на настоящото с окончателен съдебен акт.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото приложените към исковата молба писмени материали.

ДА СЕ ИЗИСКА на основание чл. 186 ГПК от Столична дирекция на вътрешните работи заверен препис от материалите от административно - наказателната преписка, образувана във връзка с ПТП от 13.03.2017 г., за което е съставен протокол за ПТП № 1673866/13.03.2017 г. (в т. ч. АУАН, наказателно постановление и др. и информация имало ли е лицето К. А. С., с ЕГН: *****, към 13.03.2017 г. валидно СУМПС).

ОТЛАГА за първото открито съдебно заседание произнасянето си по искането на ищеца за допускане изслушването на съдебно-автотехническа и съдебносчетоводна експертиза по въпроси, поставени от ищеца в исковата молба.

УКАЗВА на страните, че могат да вземат становище по дадените указания и проекта – доклада най-късно в първото по делото заседание.

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез **МЕДИАЦИЯ**, като ги **ПРИКАНВА** към доброволното му уреждане. **При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер. КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД** действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на

медиация.

УКАЗВА на страните, че:

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК ако живее или замине за повече от един месец в чужбина е длъжен да посочи лице в седалището на съда, на което да с връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България; същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41 ГПК ако отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщил по делото или на който веднъж му е връчено съобщение, е длъжен да уведоми съда за новия си адрес; такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____